

GroenLinks en D66 gepasseerd in college Castricum

Koen van Eijk

Castricum * Dat formateur Theo van Eijk pleit voor een minderheidscollege in Castricum is voor GroenLinks een 'belediging van de kiezer'. Dat zegt GroenLinks-fractievoorzitter Hannie Lutke Schipholt.

Ook D66 laat weten 'teleurgesteld' te zijn dat de partij niet is gevraagd 'mee te praten bij het samenstellen

van een meerderheidscollege'. Vrijdag meldde Van Eijk dat 'het motortje' van de drie formerende partijen nog 'intact' is ondanks het afvallen van beoogde partner CKenG. VVD, CDA en DVL vormen weliswaar geen meerderheid maar dat is in het kader van bestuurlijke vernieuwing juist goed, vindt Van Eijk.

'Machtspolitiek onder het mom van vernieuwing' is het oordeel

van Lutke Schipholt. „Wij hebben na het afhaken van CKenG niet eens een kans gehad om mee te praten. We zijn een van de winnaars van de verkiezingen. Kortom, een belediging van de kiezer.” Zij gooit de deur niet dicht en voegt er aan toe 'nog steeds open staan voor samenwerking in het college'.

Waar de tien partijen een maand geleden eensgezind het raadsak-

koord ondertekenden en beloofden het 'coalitie-versus oppositiedenken' overboord te zetten, ontstaan er nu toch barstjes.

Ook D66 van de huidige demissionaire wethouder Marcel Steeman is ontevreden. 'D66 heeft zich bereid getoond om mee te praten bij het samenstellen van een meerderheidscollege, maar is niet in de gelegenheid gesteld dat te doen', aldus de partij in een persbericht.

Regionaal **5**

IJmond

Tot rust komen in privétuinen

Marina de Haan

Castricum * Ongegeneerd lopen bezoekers gelijk door naar de achtertuinen van mensen die ze helemaal niet kennen. Normaliter kan dat natuurlijk niet, maar afgelopen weekend tijdens de open tuinen dagen in Castricum, Bakkum en Uitgeest mocht het. Graag zelfs! „Je deelt een hobby met elkaar en komt met elkaar in gesprek”, zegt Ans Breetveld, coördinator van Open Tuinen in Castricum.

„Kom maar verder”, verwelkomt Marian Brus uit Bakkum iedere bezoeker in hun achtertuin. Haar man Rien zit op de hurken de rails van zijn modeltreinbaan te rangeren. „Ik vind het leuk om de trein aan mensen te laten zien”, vertelt hij. Door de voor- en achtertuin van het echtpaar rijdt de modeltrein over maar liefst 190 meter rails. Kronkelend langs zonnebloemen, onder de schaduw van een grote eik door en langs speenkruid. „Toen ik klein was, net na de oorlog in 1945, zag je niets anders dan treinen en trams. Ik ben het altijd leuk blijven vinden”, zegt Rien, terwijl hij de kunststof-trein met afstandsbediening bedient.

Rommeltuin

Marian noemt hun tuin een 'georganiseerde wilde tuin'. „Het is een rommeltuin, maar wij vinden het leuk”, straalt ze. „Het is een mooie tuin. Leuk om de trein te zien, dat wilde ik graag”, vertelt Toke van 't Loo. Waar nu het huis van Rien en Marian staat aan de Van Duurenlaan was vroeger een duin. Van 't Loo (75) weet het nog precies. Ze was een jaar of 8, 9 toen ze daar speelde. „Zelfs mijn moeder heeft hier op de duin gespeeld.”

We zijn op de Oude Haarlemmer-

De modeltreintuin van Marian en Rien trekt veel bekijks.

FOTO RONALD GOEDHEER

weg in Castricum. Terwijl Marianne Kuijpers nog wat inhoudelijke vragen over tuinieren stelt, houdt haar man een stekje vast. Wat het precies is, weet hij niet. „Weet je, ik ben treinengek en we waren net in een tuin met een modeltrein”, glundert hij. De rust die een tuin uitstraalt, daar

houdt Marianne van. „Ik vind het erg ontspannend. Tegelijkertijd ontmoeten we gelijkgestemden.” In een mooie landelijke natuurtuin met boomgaard en bloemen wordt gesproken over tuinieren en filosoferen. Het is de tuin van Ans Breetveld en Frank de Mink. „Mijn vader

en mijn opa waren allebei tuinders”, zegt Breetveld als ze door haar tuin met appel- en pruimenbomen wandelt. „De witte jasmijn is al meer dan vijftig jaar oud.”

Aan de Beverwijkerstraatweg praat Thea Stet vrolijk honderduit over haar tuin. Ze zit op een witte stoel

tegenover de vijver, waar een kleine kikker luid van zich laat horen. „In de avond is het hier bladstil, zo tegen zonsondergang, dan loopt er een egeltje langs, hoor je het gekletter van het water. Wat een rust. Zelfs de brulkikker kan me dan niet schelen.”

'Ik heb spijt dat ik zo weinig heb bewaard'

Henny Beijer

Velsen-Zuid * Neen, erkent hij direct ruiterslijk, verzamelen is niet zijn grootste vaardigheid. „Hier staan hobbyisten die meer shirts van mij hebben dan ikzelf.” En dat terwijl David Endt, zijn voormalige teammanager bij Ajax en deze zaterdag zijn interviewer, hem het nog zo op het hart had gedrukt: „Let op, Rafael. Koester dat soort memorabilia. Later krijg je er spijt van dat je het niet hebt gedaan.”

„Hij heeft gelijk gehad”, geeft Rafael van der Vaart, eregast tijdens de 8e Voetbalverzamelaarsbeurs in het stadion van Telstar, toe. „Ik ben er gewoon niet goed in. Trouwens, het zat ook niet altijd mee. Bij een brand is al eens het nodige verloren gegaan van wat mijn vader had bewaard.” Wat niet verloren ging, is zijn band met het honderdjarige De Kennemers, de club waar de ex-speler van

onder meer Ajax, Real Madrid en HSV zijn eerste wedstrijdsjes speelde. „Het shirt dat ik daar heb gedragen, koester ik”, zegt hij. „Dat is er nog wel, gelukkig. Het is een soort van familiereliekwie.”

Nummer 43

Niet verwonderlijk dus ook dat Van der Vaart uitermate ingenomen is met het in hout uitgefreesde roodzwarte clublogo, dat hem als dank voor zijn komst is geschonken. Eeraan voorafgaand be vraagt David Endt de inmiddels 35-jarige Heemskerker over zijn eerste jaren bij Ajax, zijn debuut met rugnummer 43, zijn zelfverzekerde optreden als jongeling binnen de eerste elftal selectie – 'Ik vond mezelf beter dan Richard Witschge' – en zijn keuze voor Real Madrid. „Ik had hem persoonlijk liever zien spelen bij Sevilla”, verklaart Endt, voetbalromanticus pur sang, na de interviewessie.

David Endt interviewt Rafael van der Vaart.

UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

„Daar liggen toch de Spaanse roots van zijn familie. Ze zouden Raf er in de armen hebben gesloten.” Van der Vaart zelf zag Real Madrid als het

hoogst haalbare en loste die belofte voor zichzelf dan ook in.

De tientallen luisteraars in een kring rondom het duo hangen aan

de lippen van het idool, dat even tevoren met de 7 jarige Sven uit Uitgeest op de foto ging. De kleine man weet al te goed met wie hij is vereeuwigd. En die bewondering geldt door generaties heen; jong en oud laat zich met Van der Vaart vereeuwiggen of vraagt om een handtekening. Geduldig en met zijn kenmerkende sympathieke innemendheid, is hij in deze informele ambiance het natuurlijke middelpunt. Elders benutten verzamelaars ondertussen de ontstane ruimte bij de vele kraampjes om rustig te kunnen snuffelen in de uitgestalde waar. Van speldjes en foto's, tot boeken en shirts. Alt van Beek uit Hilversum verkoopt voor 40 euro een historisch jubileumboek van MVV. In zijn kraam liggen nog zeldzamer en duurder exemplaren. „Zelf verzamel ik karikatuurplaatjes, gemaakt door Dik Bruynesteyn. Vooral de ongenummerde zijn zeldzaam.”